



ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ

**ΣΤΑ ΜΠΛΟΚΑ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ,
ΣΤΙΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ
ΤΙΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ,
ΚΟΙΝΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ
ΠΟΛΕΜΙΚΟΥΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ
ΤΩΝ ΗΠΑ - ΝΑΤΟ - ΕΕ.**



Περιεχόμενα

Εισαγωγικό	3
Συλλαλητήρια στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας στις 16 Δεκέμβρη	6
Η ΔΑΣ για πρώτη φορά στα 100 χρόνια ιστορίας της ΑΔΕΔΥ ανακηρύχθηκε πρώτη δύναμη!	10
10 Δεκέμβρη: Πανελλαδική απεργία των εργαζομένων στις Κατασκευές.....	12
Τοποθέτηση του Γιώργου Πέρρου, Αναπληρωτή Γενικού Γραμματέα της Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας (ΠΣΟ), στη συνεδρίαση της Γραμματείας της ΠΣΟ, στις 10 Δεκέμβρη 2025	16
ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΕΣ ΣΤΑ Ro-Ro:Βγήκαν νικητές από την πολυήμερη απεργία τους.....	20
Τοποθέτηση του Γιώργου Πέρρου στη συνεδρίαση της Διοίκησης της (ΓΣΕΕ),για την κατάπυστη συμφωνία σχετικά με τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας.....	22
Χαιρετισμός του Νίκου Μαυροκέφαλου, μέλους της Γραμματείας του ΠΑΜΕ, στη διεθνή εκδήλωση του 29ου Συνεδρίου της Παγκύπριας Ομοσπονδίας Εργασίας (ΠΕΟ).....	26
Χαιρετισμός του Νίκου Μαυροκέφαλου, μέλους της Γραμματείας του ΠΑΜΕ, στο 29ο Συνέδριο της Παγκύπριας Ομοσπονδίας Εργασίας (ΠΕΟ).....	28
Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών:Νέα απεργία των ηθοποιών στα θέατρα στις 27 Δεκέμβρη για την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας.....	30
ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΜΕΤΑΛΛΟΥ Ν. ΑΤΤΙΚΗΣ:Ανακοίνωση για τη φημολογούμενη άφιξη του κρουαζιερόπλοιου Crown Iris, ιδιοκτησίας του IDF.....	31

Εισαγωγικό

Το νέο φύλλο της «Πανεργατικής» καταγράφει έναν ζωντανό παλμό αγώνων και διεθνιστικής αλληλεγγύης που διαπερνά τους χώρους δουλειάς. Στο επίκεντρο βρίσκεται η σύγκρουση με την πολιτική που μετατρέπει τη ζωή του λαού σε «κόστος» και τα κέρδη των μονοπωλίων σε «εθνικό στόχο», μέσα από πολεμικούς προϋπολογισμούς, αντεργατικούς νόμους, καταστολή και προσπάθεια ενσωμάτωσης του συνδικαλιστικού κινήματος.

Συλλαλητήρια 16 Δεκέμβρη: Οι εργάτες δίπλα στους αγρότες και απέναντι στον προϋπολογισμό της φτώχειας, των φόρων και του πολέμου.

Το φύλλο ανοίγει με τις κινητοποιήσεις στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις, όπου εργαζόμενοι, αυτοαπασχολούμενοι, νεολαία, γυναίκες και συνταξιούχοι έστειλαν μήνυμα ότι δεν θα γίνουν «κρέας στα κανόνια» της πολεμικής οικονομίας. Η ακρίβεια και η φοροληστεία παρουσιάζονται ως οι δύο όψεις της ίδιας πολιτικής που στραγγίζει το λαϊκό εισόδημα, ενώ την ίδια στιγμή «λεφτά υπάρχουν» για εξοπλισμούς, ΝΑΤΟικές δαπάνες και κρατική στήριξη επιχειρηματικών ομίλων. Πίσω από κάθε κονδύλι και κάθε “μεταρρύθμιση” κρύβεται η μετατροπή βασικών αναγκών – νερό, υγεία, παιδεία, πολιτική προστασία, κοινωνική ασφάλιση – σε εμπορεύματα.

Η γραμμή του πολέμου απαιτεί φθηνούς, διαθέσιμους, εξουθενωμένους εργαζόμενους και “ήσυχα” συνδικάτα.

Ξεχωριστή θέση έχει η κριτική στην κλιμάκωση της επίθεσης σε μισθούς, ωράρια και Συλλογικές Συμβάσεις, ως αναγκαίο συμπλήρωμα της στροφής στην πολεμική οικονομία. Αναδεικνύεται ότι ο κρατικός προϋπολογισμός δεν είναι “τεχνικό” ζήτημα, αλλά ταξικό εργαλείο: αίμα για τον λαό, «επενδύσεις» για το κεφάλαιο, ιδιαίτερα για τους κλάδους που κερδίζουν από την πολεμική προετοιμασία.

ΑΔΕΔΥ: Ιστορική πρωτιά της ΔΑΣ – μήνυμα αλλαγής συσχετισμών.

Σημαντικό κεφάλαιο αφιερώνεται στο αποτέλεσμα του 39ου Συνεδρίου της ΑΔΕΔΥ, όπου η ΔΑΣ αναδείχθηκε πρώτη δύναμη για πρώτη φορά στη 100χρονη ιστορία της Συνομοσπονδίας. Το φύλλο το παρουσιάζει ως έκφραση της ανάγκης να δυναμώσει ένα αγωνιστικό, ταξικό ρεύμα που μπορεί να γίνει αντίπαλο δέος σε κυβερνήσεις και κεφάλαιο, να αναζωογονήσει σωματεία και ομοσπονδίες και να δώσει ώθηση σε συντονισμό δημόσιου και ιδιωτικού τομέα με αγρότες, αυτοαπασχολούμενους και νεολαία. Το κεντρικό δίλημμα συνοψίζεται καθαρά: **«Τα κέρδη τους ή οι ζωές μας»** και η απάντηση που περνά μέσα από τη μαζικοποίηση των σωματείων, τη δημιουργία νέων και την αύξηση της συμμετοχής των εργαζόμενων.

10 Δεκέμβρη: Πανελλαδική απεργία στις Κατασκευές – 7ωρο/5ήμερο/35ωρο, ΣΣΕ, μέτρα υγείας και ασφάλειας.

Η «Πανεργατική» μεταφέρει την εικόνα «νεκρωμένων» εργοταξίων και τη μαχητική ενότητα Ελλήνων και μεταναστών εργατών, με φόντο τα εργοδοτικά κέρδη και τα εγκλήματα στους χώρους δουλειάς. Η απεργία συνδέεται με τις παρεμβάσεις συνδικαλιστών που αναδεικνύουν ότι χωρίς Συλλογικές Συμβάσεις και μέτρα Υγείας & Ασφάλειας, η «ανάπτυξη» είναι βουτηγμένη στο αίμα. Ιδιαίτερη αναφορά γίνεται στην κινητοποίηση στο Ελληνικό μετά τον θάνατο νεαρού εργάτη και στο μήνυμα ότι κανείς δεν θα «πεθάνει για τα χρονοδιαγράμματα και τα κέρδη τους».

Ναυτεργάτες στα Ro-Ro: Νικηφόρα πολυήμερη μάχη. Τίποτα δεν χαρίζεται χωρίς οργάνωση και αγώνα.

Το φύλλο παρουσιάζει την πολύμορφη απεργιακή σύγκρουση των ναυτεργατών και την κατάκτηση μέρους των αιτημάτων τους, με επίκεντρο τη στελέχωση για ασφάλεια στη θάλασσα, όρους δουλειάς και την απαίτηση να σταματήσει η μεταφορά πολεμικού υλικού. Η νίκη αποδίδεται στη μαζική συμμετοχή, την περιφρούρηση, την ταξική αλληλεγγύη από άλλα σωματεία και στον προσανατολισμό σύγκρουσης με εφοπλιστές, κράτος και τις δυνάμεις που υπονομεύουν τον αγώνα μέσα στο ναυτεργατικό κίνημα.

Παρέμβαση στη συνεδρίαση της Γραμματεία της ΠΣΟ: Να δυναμώσει η οργάνωση και οι πρωτοβουλίες από τα κάτω.

Ιδιαίτερη βαρύτητα έχει η παρέμβαση του Γιώργου Πέρρου στη συνεδρίαση της Γραμματείας της ΠΣΟ (10 Δεκέμβρη 2025): σκιαγραφείται η περίοδος όξυνσης ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, γενίκευσης πολεμικών εστιών και μετατροπής της οικονομίας σε πολεμική, με παράλληλη κλιμάκωση αντεργατικών μέτρων και καταστολής. Αναδεικνύεται ως κρίσιμο καθήκον η οργανωτική ενίσχυση των κλαδικών οργανώσεων της ΠΣΟ και ο πολλαπλασιασμός πρωτοβουλιών «από τα κάτω», όπως ο συντονισμός λιμενεργατών ενάντια στη μεταφορά πολεμικού υλικού και στη στρατιωτικοποίηση λιμανιών.

ΓΣΕΕ: Συμφωνία ντροπής, μνημόνιο με κυβέρνηση και βιομήχανους για τις ΣΣΕ

Με κεντρικό άξονα την ομιλία του Γιώργου Πέρρου στη συνεδρίαση της Διοίκησης της ΓΣΕΕ για την επαισχυνη συμφωνία κυβέρνησης–εργοδοτών–πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ, το φύλλο στηλιτεύει τη στρατηγική «κοινωνικής ειρήνης» και τον ρόλο ενσωμάτωσης που αναλαμβάνει η συμβιβασμένη ηγεσία: να μπαίνουν «κόφτες» στις κλαδικές ΣΣΕ, να προσαρμόζονται μισθοί και δικαιώματα στα «όρια αντοχής της οικονομίας», δηλαδή στην κερδοφορία και στις ανάγκες της πολεμικής οικονομίας. Το μήνυμα είναι ότι η μάχη για πραγματικές ΣΣΕ δεν περνά από συμφωνίες κορυφής, υποταγμένες στις ανάγκες της πολεμικής προετοιμασίας ΕΕ και NATO, αλλά από σωματεία ζωντανά, απεργίες, οργάνωση στους χώρους δουλειάς και διεκδικήσεις με βάση τις ανάγκες των εργαζομένων.

39^ο Συνέδριο της Παγκύπριας Εργατικής Ομοσπονδίας

Οι χαιρετισμοί του Νίκου Μαυροκέφαλου, μέλους της Γραμματείας του ΠΑΜΕ, στη διεθνή εκδήλωση και στο 39^ο συνέδριο της ΠΕΟ.

Οι ηθοποιοί ξανά σε απεργία στις 27 Δεκέμβρη.

Η «Πανεργατική» φωτίζει την απεργιακή συνέχεια του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών για υπογραφή ΣΣΕ, πληρωμένες πρόβες, ασφάλιση και αυξήσεις, απέναντι στις εργοδοτικές ενώσεις που κρατούν τον κλάδο σε καθεστώς ανασφάλειας. Η μάχη των ηθοποιών παρουσιάζεται ως μέρος του ευρύτερου αγώνα για Συλλογικές Συμβάσεις με δικαιώματα κόντρα στη λογική ότι ο πολιτισμός είναι εμπόρευμα και πεδίο κερδοφορίας.

Παλαιστίνη: Καμία συνενοχή με το κράτος – δολοφόνο Ισραήλ

Στο πλαίσιο της διεθνιστικής αλληλεγγύης προς τον παλαιστινιακό λαό και ενάντια στην εμπλοκή της Ελλάδας στον ιμπεριαλιστικούς πολέμους εντάσσεται και η καταγγελία για την υπόθεση του **Crown Iris**. Το Συνδικάτο Μετάλλου Αττικής και Εργαζομένων στη Ναυπηγοεπισκευαστική Βιομηχανία δηλώνει ότι πλοίο ιδιοκτησίας του ισραηλινού στρατού δεν είναι ευπρόσδεκτο και ότι δεν θα γίνει καμία εργασία που διευκολύνει τους «σφαγείς», καταγγέλλοντας ταυτόχρονα τον ρόλο διοίκησης λιμανιού/εταιρειών και κυβέρνησης.

Το νήμα που ενώνει τα πάντα:

Από τα συλλαλητήρια και τις απεργίες, έως τις διεθνείς παρεμβάσεις και τις μάχες σε λιμάνια και εργοτάξια, το τεύχος επιμένει σε ένα συμπέρασμα: **η δύναμη βρίσκεται στην οργάνωση, στη μαζική συμμετοχή στα σωματεία, στον συντονισμό και στην αλλαγή συσχετισμών**. Για να περάσει το εργατικό κίνημα στην αντεπίθεση, να ακυρώσει στην πράξη αντεργατικούς σχεδιασμούς, για να ανατρέψει την πολιτική κυβέρνησης, ΕΕ, NATO, που ζητά νέες θυσίες για την κέρδη και τους πολέμους των ιμπεριαλιστών.



Συλλαλητήρια στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας στις 16 Δεκέμβρη

Ο λαός στο πλευρό των αγροτών απέναντι στον προϋπολογισμό των φόρων και του πολέμου

«Ακρίβεια και φόροι, δεν φτάνει ο μισθός, θηλιά για τον λαό ο προϋπολογισμός», βροντοφώναξαν από το Σύνταγμα εργαζόμενοι, αυτοαπασχολούμενοι, νέοι, γυναίκες και συνταξιούχοι.

Ξεκαθάρισαν ότι ο λαός αρνείται να θυσιαστεί για τα πολεμοκάπηλα σχέδια της ΕΕ, του ΝΑΤΟ και της κυβέρνησης, που μπλέκει τη χώρα όλο και πιο βαθιά στη δίνη των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών. Δήλωσαν ότι δεν θα γίνουν «κρέας στα κανόνια» της πολεμικής οικονομίας.

Συνθήματα όπως «Λεφτά για Υγεία και Παιδεία, όχι για του ΝΑΤΟ τα σφαγεία» και «Δεν περισσεύει ούτε ευρώ για εργάτες και αγρότες, λεφτά υπάρχουν για τους εργοδότες» ακούστηκαν δυνατά σε όλη τη διάρκεια της κινητοποίησης.

Ταυτόχρονα εκφράστηκε μαχητικά η αλληλεγγύη και η στήριξη στους αγωνιζόμενους μικρούς αγρότες και κτηνοτρόφους.

Ο νέος προϋπολογισμός εντείνει τη φοροληλασία και στραγγίζει ακόμη περισσότερο το λαϊκό εισόδημα. Είναι προϋπολογισμός πολέμου, καθώς ευθυγραμμίζεται πλήρως με τη λογική της πολεμικής οικονομίας και την όξυνση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών. Οι φόροι που λεηλατούν το λαϊκό εισόδημα ανέρχονται σε 73 δισ. ευρώ. Τα ματωμένα πλεονάσματα δεν προορίζονται για την ανακούφιση του λαού, των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων, αλλά για τα μονοπώλια που τρίβουν τα χέρια τους και έχουν βγάλει μαχαίρια και πιρούνια για να μοιράσουν τα «πακέτα». Τομείς κερδοφορίας βαφτίζονται εθνικοί στόχοι για να «νομιμοποιηθεί» η αρπαγή του μόχθου του λαού.

Ο κρατικός προϋπολογισμός του 2026 αποτελεί έναν ακόμη κρίκο στην αλυσίδα της βαθιά ταξικής πολιτικής που υπηρετεί τις ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων και όχι τις ανάγκες του λαού. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, όπως και οι προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ, υλοποιεί τη στρατηγική του κεφαλαίου που αυξάνει την εκμετάλλευση, τη φτώχεια και την ανασφάλεια για τον λαό. Ο προϋπολογισμός κλιμακώνει την αντιλαϊκή επίθεση και προσαρμόζει ακόμη περισσότερο τη χώρα στις επιταγές της πολεμικής οικονομίας, προαναγγέλλοντας νέες θυσίες στο όνομα της καπιταλιστικής κερδοφορίας και των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και πολέμων ΗΠΑ – ΝΑΤΟ – ΕΕ.

Πίσω από κάθε έσοδο και κάθε δαπάνη του προϋπολογισμού, οι λαϊκές ανάγκες αντιμετωπίζονται ως κόστος, ενώ για το κεφάλαιο αποτελούν ευκαιρία επένδυσης. Το νερό, η πολιτική προστασία από πυρκαγιές, σεισμούς και πλημμύρες, η Υγεία, η Παιδεία, οι συντάξεις και η κοινωνική πρόνοια συνεχίζουν να μετατρέπονται σε εμπορεύματα για να αυξάνεται η κερδοφορία των λίγων.

Ο λαός πληρώνει τη στροφή στην πολεμική οικονομία. Το κράτος μοιράζει χρήμα στους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους, ιδιαίτερα στα μονοπώλια του πολέμου. Κρατική στήριξη 21 δισ. ευρώ για επενδύσεις στην πολεμική οικονομία, ενώ θεσπίζονται 100% φοροαπαλλαγές για «επενδύσεις σε στρατηγικούς τομείς άμυνας». Οι δαπάνες για την πολεμική οικονομία φτάνουν στο 5% του ΑΕΠ.

Ο προϋπολογισμός του 2026 πατά πάνω σε όλο το αντεργατικό πλαίσιο που χτίστηκε τα προηγούμενα χρόνια από ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ. Η πολεμική οικονομία απαιτεί εργαζόμενους φθηνούς, διαθέσιμους και εξαντλημένους. Σε αυτή την κατεύθυνση εντάσσεται και η συμφωνία κυβέρνησης – εργοδοτών – συμβιβασμένης ηγεσίας της ΓΣΕΕ για τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, που στόχο έχει να κρατά παγωμένους τους κλαδικούς μισθούς σε επίπεδα πείνας, όπως ακριβώς συμβαίνει και με τον κατώτατο μισθό μέσω της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης.

Απαιτείται να δυναμώσει η οργάνωση μέσα από τα συνδικάτα και να ενταθεί ο αγώνας ενάντια στη νέα αντιλαϊκή επίθεση που κλιμακώνεται μέσω του κρατικού προϋπολογισμού. Για να δυναμώσει το εργατικό κίνημα και να περάσει στην αντεπίθεση, βασική προϋπόθεση είναι η μαζική συμμετοχή στα σωματεία και η δημιουργία δεκάδων νέων σε κάθε χώρο δουλειάς, μαζί με την αλλαγή των συσχετισμών, ώστε οι εργαζόμενοι να απεγκλωβιστούν από τη γραμμή της ταξικής συνεργασίας και των θυσιών για τα κέρδη του κεφαλαίου μέσα στη ΓΣΕΕ, την ΑΔΕΔΥ και συνολικά στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Δυναμώνουμε την αλληλεγγύη μας στους αγρότες που παλεύουν ενάντια στην Κοινή Αγροτική Πολιτική της ΕΕ, γιατί ο κοινός μας αγώνας ενάντια στη φτώχεια, την ακρίβεια και την εμπορευματοποίηση των πάντων είναι ένας και αδιαίρετος. Ο αγώνας τους για αξιοπρεπές εισόδημα είναι άρρηκτα δεμένος με τον αγώνα των εργαζομένων για φθηνά και ποιοτικά προϊόντα στο τραπέζι μας.



Συγκέντρωση την Αθήνα, Σύνταγμα





Θεσσαλονίκη



Πάτρα



Ηράκλειο Κρήτης

Η ΔΑΣ για πρώτη φορά στα 100 χρόνια ιστορίας της ΑΔΕΔΥ ανακηρύχθηκε πρώτη δύναμη!

Το αποτέλεσμα του 39^{ου} Συνεδρίου της ΑΔΕΔΥ δυναμώνει την προοπτική, το εργατικό κίνημα να αποτελέσει το αντίπαλο δέος απέναντι σε όλες τις αντιλαϊκές κυβερνήσεις και το κεφάλαιο που υπηρετούν.

Η ΔΑΣ, που το ψηφοδέλιό της συγκροτείται με συνδικαλιστές που συσπειρώνονται στο Π.Α.ΜΕ. με μεγάλη άνοδο σε ψήφους, ποσοστά και έδρες - από 134 ψήφους, 21,3% και 18 έδρες το 2022 σε 168 ψήφους, 22 έδρες και 25,57% - αναδείχθηκε πρώτη δύναμη γκρεμίζοντας την κυβερνητική παράταξη της ΔΑΚΕ από αυτή τη θέση.

Στο Συνέδριο συμμετείχαν αντιπρόσωποι από 36 ομοσπονδίες που για να εκλεγούν ψήφισαν 250 χιλιάδες δάσκαλοι, καθηγητές, υγειονομικοί, γιατροί, εργαζόμενοι στην καθαριότητα και στις υπηρεσίες στους δήμους, στις περιφέρειες, στα πανεπιστήμια, στην αποκεντρωμένη διοίκηση, στα υπουργεία, αυξάνοντας το ποσοστό της συνδικαλιστικής πυκνότητας. Πήραν μέρος αντιπρόσωποι από 1.040 πρωτοβάθμια σωματεία.

Με τη στάση και την επιλογή τους έδωσαν ηχηρό χαστούκι στην κυβέρνηση, που παίρνει το ένα αντιλαϊκό μέτρο πίσω από το άλλο κι έστειλαν μήνυμα εναντίωσης στην πολιτική που εμπλέκει τη χώρα μας σε πολέμους, που φτωχοποιεί τους δημοσίους υπαλλήλους κι όλο το λαό, που εντείνει την καταστολή, που προωθεί ακόμα πιο αντιδραστικές αλλαγές στο αντιλαϊκό αστικό κράτος.

Η ΔΑΚΕ γκρεμίζεται από την πρώτη θέση που κατείχε την τελευταία δεκαετία ενώ τα ποσοστά της ΠΑΣΚΕ μειώνονται για ακόμα ένα συνέδριο.

Οι σύνεδροι γύρισαν την πλάτη στα ψηφοδέλτια του προηγούμενου συνδυασμού ΣΥ-ΡΙΖΑ – Νέας Αριστεράς, του οποίου τα στελέχη τους έχουν ήδη σπεύσει να κρατήσουν θέση στο άρμα του Τσίπρα. Οι εργαζόμενοι έστειλαν μήνυμα ότι τα «ταξίδια στις πιο όμορφες θάλασσες» δεν μπορούν να γίνουν με βάρκες φτιαγμένες από τα σάπια υλικά της σοσιαλδημοκρατίας.

Το αποτέλεσμα του Συνεδρίου είναι ζωντανή έκφραση της ανόδου των ταξικών αγώνων για να ζήσουμε όπως μας αξίζει, με βάση τον τεράστιο πλούτο που παράγεται, τις δυνατότητες που προσφέρουν τα σύγχρονα επιστημονικά επιτεύγματα. Αποτελεί αναγνώριση από τους εργαζομένους της καθημερινής προσπάθειας των συνδικαλιστών της ΔΑΣ για να αναζωογονηθούν οι Ομοσπονδίες και τα σωματεία, να χειραφετηθούν από τις επιδιώξεις του κράτους, να μπουν ορμητικά στον αγώνα.

Μας γεμίζει με περισσότερη ευθύνη για να δυναμώσει ένα μαχητικό, αντικαπιταλιστικό - αντιμονοπωλιακό ρεύμα αντεπίθεσης μέσα στο οργανωμένο κίνημα των δημοσίων υπαλλήλων. Θα συνεχίσουμε ακούραστα, πιο αποφασιστικά μαζί με όλους τους εργαζομένους να είμαστε στην πρώτη γραμμή για να οργανωθεί ο αγώνας μας σε κάθε χώρο του δημοσίου, σε συντονισμό με τους εργάτες του ιδιωτικού τομέα, την αγωνιζόμενη αγροτιά, τους φτωχούς αυτοαπασχολούμενους της πόλης, μαζί με τα παιδιά μας στα σχολεία και τα πανεπιστήμια. Με κριτήριο τις σύγχρονες ανάγκες μας θα συνεχίσουμε να παλεύουμε για την ανασύνταξη του εργατικού – λαϊκού κινήματος. Το δίλημμα ήταν και παραμένει: "Τα κέρδη τους ή οι ζωές μας". **Όλοι κι όλες στα συνδικάτα! Όλοι κι όλες στον αγώνα!**



10 Δεκέμβρη: Πανελλαδική απεργία των εργαζομένων στις Κατασκευές

Μεγάλα εργοτάξια και οικοδομές σε όλη τη χώρα «νέκρωσαν»

Γιαπιά και μεγάλα έργα έκλεισαν στην πράξη. Οικοδόμοι, μισθωτοί μηχανικοί, ηλεκτρολόγοι και εργαζόμενοι στην κατασκευή της Γραμμής 4 του Μετρό, πίσω από τα πανό των σωματείων τους, διεκδίκησαν Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας με αυξήσεις στους μισθούς και 7ωρο – 5ήμερο – 35ωρο.

Διαδήλωσαν ενάντια στους ομίλους του κλάδου που «είναι έτοιμοι να σκάσουν από τα κέρδη, ενώ εγώ δεν μπορώ ούτε στο σουπέρ μάρκετ να πάω», όπως είπε χαρακτηριστικά ένας απεργός σε μικρή συζήτηση εργαζομένων στην Αθήνα.

Ξεχώρισε με τη μαζική του παρουσία το πανό του σωματείου στο εργοτάξιο του Ελληνικού. Οι εργαζόμενοι εκεί βρίσκονταν στη δεύτερη μέρα απεργίας μετά τον θάνατο του 27χρονου συναδέλφου τους στη δουλειά. «Η δικαιοσύνη του Αχμέτ δεν θα χαθεί, η δικαιοσύνη του Αχμέτ θα έρθει», φώναζαν στα αραβικά οι Αιγύπτιοι εργάτες των κατασκευών, τιμώντας τον συνάδελφό τους. «Έλληνες και ξένοι εργάτες ενωμένοι» ήταν η απάντηση ολόκληρης της απεργιακής συγκέντρωσης.

Απέναντι σε εργοδότες και κυβερνήσεις

Χαιρετισμό στη συγκέντρωση στην πλατεία Κάνιγγος απηύθυνε ο **Γιάννης Νικολιδάκης**, απερχόμενος πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδικάτου Ηλεκτρολόγων Αττικής, που όλο αυτό το διάστημα δίνει τη μάχη των αρχαιρεσιών του σωματείου, με τη συμμετοχή να έχει ήδη αυξηθεί κατά 60%.

«Δίνουμε συντονισμένο αγώνα με παρεμβάσεις σε μια σειρά εργοτάξια. Πέφτουν λεφτά με το τσουβάλι στα έργα και εμείς, αυτοί που τα χτίζουμε, μένουμε χωρίς λεφτά από τα μέσα του μήνα», τόνισε. Αναφερόμενος στις απαράδεκτες συνθήκες, σημείωσε ότι οι εργαζόμενοι εκτίθενται σε σοβαρούς κινδύνους σε εργασίες συντήρησης ανελκυστήρων ή στα εργοτάξια, όμως δεν αναγνωρίζονται ως εργαζόμενοι σε Βαρέα και Ανθυγιεινά, ενώ άλλοι εμφανίζονται δηλωμένοι ως υπάλληλοι γραφείου.

«Δουλεύουμε υπερωρίες για να τα βγάλουμε πέρα. Αν βάλουμε και τον νόμο για 13 ώρες δουλειάς, πώς ακριβώς θα μας προστατεύσει ένα κράνος; Κι εμείς έχουμε νεκρούς και δεν θα πεθάνουμε για τα χρονοδιαγράμματα και τα κέρδη τους», ξεκαθάρισε.

Στη συνέχεια μίλησε ο **Ηλίας Τσιμπουκάκης**, πρόεδρος του Σωματείου Μισθωτών Μηχανικών, υπογραμμίζοντας ότι «βαδίζουμε μαζί, απέναντι στον κοινό μας εχθρό, τους εργοδότες», αφού ο πολυδιαφημισμένος κατασκευαστικός κλάδος είναι ποτισμένος με αίμα εργατών, με νεκρούς και σακατεμένους.

«Την “ευελιξία” τη γνωρίζουμε καλά εμείς που δουλεύουμε με μπλοκάκι, αναγκασμένοι να εργαζόμαστε χωρίς ωράριο και με “πάγια αμοιβή”, που μεταφράζεται στο φτηνότερο δυνατό εργατοώρα», είπε. Πρόσθεσε ότι τα μονοπώλια του κλάδου (TERNA – AVAX – AKTOR – METKA) αρνούνται να υπογράψουν Συλ-

λογική Σύμβαση Εργασίας γιατί θέλουν να “βγάλουν” τα 17 δισ. ευρώ των έργων που βρίσκονται στο ανεκτέλεστο με το χαμηλότερο δυνατό κόστος.

«Το ίδιο κράτος που, με όλες τις κυβερνήσεις, μοιράζει άφθονο δημόσιο χρήμα και νομοθετεί κάθε απαίτησή τους, δεν θα μας “χαρίσει” καμία Συλλογική Σύμβαση Εργασίας», σημείωσε, καλώντας σε ακόμα μεγαλύτερη συμμετοχή και οργάνωση στα σωματεία – απέναντι σε κυβερνήσεις, κράτος, εργοδότες και τη συμβιβασμένη ηγεσία της ΓΣΕΕ.

Δεν κάνουμε βήμα πίσω

«Δεν κάνουμε βήμα πίσω από αυτό που μας ανήκει». Αυτό ήταν το μήνυμα της κεντρικής ομιλίας στη συγκέντρωση, από τον **Βαλσαμό Σύριγο**, γενικό γραμματέα της Ομοσπονδίας Οικοδόμων Ελλάδας και πρόεδρο του σωματίου εργαζομένων στο Ελληνικό.

Εξέφρασε αλληλεγγύη στον αγώνα των αγροτών και τόνισε ότι επειδή η δράση του ταξικού εργατικού κινήματος ανησυχεί εργοδότες και κυβέρνηση, προσπαθούν να καλλιεργήσουν την αυταπάτη ότι αν ο ΣΕΒ καθίσει στο τραπέζι του «διαλόγου» με τη ΓΣΕΕ, οι εργαζόμενοι σε όλους τους κλάδους θα αποκτήσουν αυτόματα Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας. «Με τη συμφωνία–μνημόνιο για τις ΣΣΕ θέλουν να αποφασίζουν οι ίδιοι για μισθούς και ωράρια, με το “τυράκι στη φάκα” να είναι η λεγόμενη υποχρεωτική εφαρμογή των συμβάσεων. Αυτό που θέλουν οι νέοι “τροϊκανοί” είναι να βάλουν χέρι στις κλαδικές συμβάσεις. Το ιδανικό τους σενάριο είναι να υπαγορεύει ο ΣΕΒ και να γράφει η ΓΣΕΕ», σημείωσε.

Αναφερόμενος στην απεργία στο εργοτάξιο του Ελληνικού μετά τον θάνατο του 27χρονου εργαζόμενου και στα δεκάδες εργατικά “ατυχήματα” στον κλάδο, υπογράμμισε την αναγκαιότητα του 7ωρου – 5ήμερου. «Θέλουμε μεροκάματο που να καλύπτει τις ανάγκες των οικογενειών μας, να δουλεύουμε με ασφάλεια και να μη μετράμε τα κόκαλά μας στις “αρένες θανάτου” που λέγονται χώροι δουλειάς», τόνισε, ξεκαθαρίζοντας ότι οι οικοδόμοι δεν θα ανεχτούν να μετρούν κι άλλους νεκρούς.

Η πορεία κατευθύνθηκε στο υπουργείο Εργασίας, απαιτώντας συνάντηση με την πολιτική ηγεσία και την απομάκρυνση των ΜΑΤ. Για ακόμη μία φορά, κανείς δεν δέχτηκε να συναντήσει την αντιπροσωπεία των σωματείων.

Ο **Γιάννης Τασιούλας**, πρόεδρος της Ομοσπονδίας Οικοδόμων, μιλώντας έξω από το υπουργείο, δήλωσε: «Η υπουργός δεν καταδέχτηκε ποτέ να μας δει, είναι “εκτός”, λένε. Δεν έχει συναντήσει ποτέ αυτούς που σκοτώνονται στους χώρους δουλειάς. Θέλουν βολικούς συνομιλητές, όπως την πλειοψηφία της ηγεσίας της ΓΣΕΕ. Θα γίνουμε ο εφιάλης τους, γιατί στεκόμαστε με τις ανάγκες των εργαζομένων». Κλείνοντας, κάλεσε στη μεγάλη συγκέντρωση στις 16 του μήνα, σημειώνοντας ότι προετοιμάζεται νέα απεργία στις Κατασκευές, και εξέφρασε ξανά την αλληλεγγύη των εργατών στους αγωνιζόμενους αγρότες.





Τοποθέτηση του Γιώργου Πέτρου, Αναπληρωτή Γενικού Γραμματέα της Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας (ΠΣΟ), στη συνεδρίαση της Γραμματείας της ΠΣΟ, στις 10 Δεκέμβρη 2025

Από την σημερινή συνεδρίαση απευθύνουμε συντροφικό, αγωνιστικό ταξικό χαιρετισμό, σε όλα τα συνδικάτα, σε όλους τους εργαζομένους που βρίσκονται σε αγωνιστικές απεργιακές κινητοποιήσεις, και μαζί παίρνουν πρωτοβουλίες οργάνωσης της πάλης, κόντρα στις κυβερνήσεις, τα επιχειρηματικά συμφέροντα, τους ανθρώπους τους στο εργατικό κίνημα. Κόντρα στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, κόντρα στις ενώσεις τους στην ΕΕ, στο ΝΑΤΟ.

Κόντρα στην τρομοκρατία, την καταστολή κρατική και εργοδοτική, στις διώξεις, συνδικάτων και συνδικαλιστών. Ιδιαίτερα ανοίγουμε την αγκαλιά της ΠΣΟ στα νέα συνδικάτα, στην μεγάλη μάζα της ανοργάνωτης εργατιάς και την καλούμε να οργανωθεί στα συνδικάτα, να βαδίσει μαζί μας τον όμορφο και ελπιδοφόρο δρόμο της συλλογικής δράσης.

Αυτά είναι τα ελπιδοφόρα μηνύματα, που μπορούν να δημιουργήσουν τις συνθήκες για να οργανώσει η εργατική τάξη τις προϋποθέσεις για να απαλλαγεί από την καπιταλιστική βαρβαρότητα. Έτσι θα μας αγκαλιάσουν περισσότεροι εργαζόμενοι, νεολαίοι, γυναίκες μετανάστες κλπ.

Βρισκόμαστε σε μια περίοδο όπου η έκταση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών αποκαλύπτεται σε όλο της το εύρος. Η νέα «Εθνική Στρατηγική Ασφαλείας» των ΗΠΑ, που δημοσιεύτηκε την περασμένη βδομάδα, περιγράφει ανοιχτά την επιδίωξη της αμερικανικής αστικής τάξης να διασφαλίσει, με κάθε μέσο και τρόπο, την πρωτοκαθεδρία της στο παγκόσμιο ιμπεριαλιστικό σύστημα απέναντι στην Κίνα. Προαναγγέλλει ένταση ανταγωνισμών, γενίκευση ενόπλων συγκρούσεων, αναδιάταξη συμμαχιών και πολεμικές αναμετρήσεις από την Ασία ως τη Λατινική Αμερική. Η επιθετικότητα αυτή εκδηλώνεται ήδη με νέες απειλές των ΗΠΑ για στρατιωτική επέμβαση στην Βενεζουέλα.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο εντείνεται η αντιπαράθεση ΕΕ – ΗΠΑ – ΝΑΤΟ με Κίνα και Ρωσία. Το περιβάλλον μεγάλων πολεμικών συγκρούσεων δεν είναι πια μια πιθανότητα, αλλά καθημερινότητα. Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος στην Ουκρανία, στην Μέση Ανατολή και δεκάδες ακόμη εστίες πολέμου το αποδεικνύουν. Η ίδια η ΕΕ, διά στόματος υπουργών Άμυνας, μιλά για «το τελευταίο ειρηνικό καλοκαίρι», για «προετοιμασία των κοινωνιών» ώστε να δεχτούν πολέμους και νεκρούς στρατιώτες που επιστρέφουν στα σπίτια τους σε φέρετρα.

Την ίδια στιγμή, η ΕΕ προωθεί τη μετατροπή της οικονομίας της σε πολεμική, μέσω σχεδίων όπως το πρόγραμμα ReArm Europe των 800 δισ. ευρώ. Σε πλήρη εναρμόνιση με αυτή τη στρατηγική, η ελληνική κυβέρνηση, με τη στήριξη όλων των αστικών κομμάτων, επιταχύνει την αντιλαϊκή επίθεση: καταργεί τον σταθε-

ρό ημερήσιο χρόνο εργασίας, υπονομεύει τις Συλλογικές Συμβάσεις, συμπιέζει μισθούς και συντάξεις, αφήνοντας τον λαό απροστάτευτο απέναντι σε ακρίβεια, στεγαστική κρίση, κατάρρευση υγείας, παιδείας και υποδομών. Ταυτόχρονα, εμπλέκει βαθιά τη χώρα στα ευρωατλαντικά σχέδια και στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους. Όλα αυτά συνοδεύονται από ένταση της καταστολής. Ο πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου Πειραιά, Μάρκος Μπεκρής, διώκεται επειδή οι λιμενεργάτες αρνήθηκαν να φορτώσουν πολεμικό υλικό με προορισμό το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ.

Η πρόσφατη αποστολή του ΠΑΜΕ στην κατεχόμενη Δυτική Όχθη κατέδειξε τη φρίκη του ιμπεριαλισμού: κατοχή, αποκλεισμό, φτώχεια, δολοφονίες αμάχων. Το κράτος-τρομοκράτης του Ισραήλ συνεχίζει τη γενοκτονία με την πλήρη υποστήριξη των ΗΠΑ – ΝΑΤΟ, της ΕΕ και όσων μιλούν για «δημοκρατικές αξίες» την ώρα που εξοπλίζουν δολοφόνους παιδιών. Παρ' όλα αυτά, ο παλαιστινιακός λαός δεν υποτάσσεται και συνεχίζει τον αγώνα του για πατρίδα ελεύθερη, στα σύνορα του 1967, με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ.

Στην Ελλάδα, συνεχίζοντας μια σημαντική πορεία αντίστασης, οι εργαζόμενοι έδωσαν δύο μεγάλες απεργιακές μάχες, την 1η και τις 14 Οκτώβρη: ενάντια στη 13ωρη δουλειά, για 7ωρο – 5ήμερο – 35ωρο, για αυξήσεις και Συλλογικές Συμβάσεις, ενάντια στην εμπλοκή της χώρας στον πόλεμο. Οι απεργίες αυτές αποτέλεσαν και ισχυρή έκφραση αλληλεγγύης προς τον παλαιστινιακό λαό, σε μια περίοδο που η ελληνική κυβέρνηση εξυπηρετούσε το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ παρέχοντας όπλα και στρατιωτικές διευκολύνσεις. Οι αγροτικές κινητοποιήσεις και τα μπλόκα που στήνονται ξανά σε όλη την Ελλάδα φανερώνουν την αγανάκτηση από τις συνέπειες της ΚΑΠ της ΕΕ και δείχνουν ότι ο κοινός αγώνας εργατών–αγροτών μπορεί να γίνει καθοριστική δύναμη ανατροπής της αντιλαϊκής πολιτικής.

Η απεργία της 14ης Οκτώβρη οργανώθηκε με αποφάσεις συνδικάτων, Ομοσπονδιών και Εργατικών Κέντρων, κόντρα στην ηγεσία της ΓΣΕΕ, η οποία για ακόμη μια φορά επέλεξε να υπηρετήσει τη γραμμή της ταξικής συνεργασίας και της λεγόμενης «κοινωνικής ειρήνης». Η άθλια συμφωνία κυβέρνησης, εργοδοτών, ΓΣΕΕ για τις ΣΣΕ αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της πορείας: όχι μόνο δεν ανατρέπει το αντεργατικό πλαίσιο, αλλά το θωρακίζει. Η ΓΣΕΕ αποδέχτηκε ότι οι ΣΣΕ πρέπει να κινούνται στα «όρια αντοχής της οικονομίας» και να μην θίγουν την «ανταγωνιστικότητα», δηλαδή την κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων και τις στρατηγικές προτεραιότητες της πολεμικής οικονομίας της ΕΕ. Αυτή η γραμμή βρίσκεται στον αντίποδα των συμφερόντων των εργαζομένων. Γι' αυτό και η ΓΣΕΕ, βαδίζοντας στον ίδιο δρόμο, αναγορεύτηκε από κυβέρνηση και ΣΕΒ σε «ρυθμιστή» των ΣΣΕ, δηλαδή σε μηχανισμό συγκράτησης των διεκδικήσεων, θωράκισης της ανταγωνιστικότητας και εξυπηρέτησης των αναγκών της πολεμικής οικονομίας.

Η στάση αυτή δεν είναι ελληνική ιδιομορφία, αλλά πλήρης συμπόρευση με τη γραμμή ITUC και ETUC. οι οποίες στηρίζουν ανοιχτά τη στρατηγική της ΕΕ και του ΝΑΤΟ. Η ITUC έχει επανειλημμένα ταχθεί υπέρ των κυρώσεων που κλιμακώνουν τον πόλεμο στην Ουκρανία, ενώ η ETUC καλλιεργεί την αυταπάτη ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να συμβάλουν στην «ανθεκτικότητα» και «ανταγωνιστικότητα» της ευρωπαϊκής οικονομίας, δηλαδή στη χρηματοδότηση των εξοπλισμών και στη στήριξη των ομίλων που θησαυρίζουν από την πολεμική οικονομία. Δεν είναι τυχαίο ότι στηρίζουν τη αύξηση της «αμυντικής ικανότητας της Ευρώπης» ή δικαιολογούν την ιμπεριαλιστική επιθετικότητα ως δήθεν «υπεράσπιση της δημοκρατίας». Η ETUC κάλεσε τα συνδικάτα «να συμβάλουν ώστε η Ευρώπη να είναι ανταγωνιστική και ανθεκτική απέναντι στις γεωπολιτικές προκλήσεις», διατυπώσεις που αναπαράγουν αυτούσια την ρητορική της ΕΕ και των ιμπεριαλιστικών επιτελείων.

Σε αυτές τις συνθήκες, είναι κρίσιμο ζήτημα πώς θα καθοδηγηθούν οι οργανώσεις της ΠΣΟ με τη γραμμή μας. Η ένταση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, η κλιμάκωση των πολέμων, η αντιπαράθεση στη γραμμή της ITUC, απαιτούν από εμάς πολύ πιο αποφασιστική, συγκροτημένη και στοχευμένη παρέμβαση. Αυτό δεν πρόκειται να γίνει αν δεν βελτιωθεί ουσιαστικά η λειτουργία των κλαδικών οργανώσεων της ΠΣΟ. Υπάρχουν κλαδικές που δεν λειτουργούν καθόλου, δεν συνεδριάζουν, δεν παράγουν υλικό, δεν παίρνουν πρωτοβουλίες. Οι κλαδικές οργανώσεις της ΠΣΟ οφείλουν να στηρίζουν, να συντονίζουν και να πολλαπλασιάζουν πρωτοβουλίες από τα κάτω.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η πρωτοβουλία των λιμενεργατών στην Ευρώπη για τον συντονισμό της δράσης τους απέναντι στην πολεμική οικονομία και τη μεταφορά πολεμικού υλικού. Με ταξικό κριτήριο, έβαλαν στο επίκεντρο την ανάγκη να μπλοκαρισθεί η συμμετοχή των λιμανιών σε πολεμικούς σχεδιασμούς. Προχώρησαν σε σύσκεψη στην Γένοβα, υπέγραψαν κοινή διακήρυξη και σχεδιάζουν απεργιακή κινητοποίηση μέσα στον Γενάρη. Τέτοιες πρωτοβουλίες συσπειρώνουν δυνάμεις και αποκαλύπτουν τον ρόλο της ITUC και των μηχανισμών ενσωμάτωσης.

Η σύσκεψη των αραβικών συνδικάτων επιβεβαίωσε ότι ο ρόλος των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων στην περιοχή είναι εμφανής: η γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού αποτελεί στρατηγική επιλογή ΗΠΑ, ΕΕ και ΝΑΤΟ, στο πλαίσιο των οξυμένων ανταγωνισμών τους με Κίνα και Ρωσία για τον έλεγχο ενεργειακών δρόμων και κρίσιμων αγορών. Σε αυτό το περιβάλλον, οι Συμφωνίες του Αβραάμ επισφράγισαν την επιλογή πολλών αραβικών αστικών τάξεων να προχωρήσουν στην εξομάλυνση των σχέσεων τους με το Ισραήλ – μια επιλογή που αποτυπώνεται και στα συνδικάτα, τα οποία αποφεύγουν οποιαδήποτε έμπρακτη καταγγελία του κράτους-δολοφόνου ως μηχανισμού κατοχής και καταπίεσης.

Ο συσχετισμός δυνάμεων στη Μέση Ανατολή παραμένει βαθιά αρνητικός για το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα. Η συνολική εικόνα της σύσκεψης ανέδειξε την κυριαρχία συμβιβαστικών και ανοιχτά κυβερνητικών γραμμών. Κυριαρχούν οι δυνάμεις του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού, ενώ τα γνήσια ταξικά στοιχεία παραμένουν αδύναμα, διασκορπισμένα και συχνά απομονωμένα. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, το καθήκον της ΠΣΟ είναι διπλό: από τη μια, να αποκαλύπτουν αδιάκοπα τον ρόλο αυτών των μηχανισμών που λειτουργούν ως προέκταση των αστικών κρατών και των ιμπεριαλιστικών κέντρων· από την άλλη, να στηρίζουν με κάθε τρόπο τα αγωνιστικά, εργατικά στοιχεία που παλεύουν μέσα σε δύσκολες συνθήκες και να ενισχύουν την οργανωμένη παρουσία τους απέναντι στην ΙΤUC και τις δυνάμεις ενσωμάτωσης.

Είναι σαφές ότι αντιπροσωπεΐα της ΠΣΟ δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να αποδεχτεί πρόσκληση επίσκεψης στη Συρία, καθώς μια τέτοια κίνηση θα αξιοποιηθεί ως **εργαλείο νομιμοποίησης** από το αντιδραστικό καθεστώς των τζιχαντιστών, που εγκαθιδρύθηκε και στηρίζεται ανοιχτά από ΗΠΑ-NATO-ΕΕ και χρηματοδοτείται με δισεκατομμύρια, παρά τα τεκμηριωμένα εγκλήματα, τις σφαγές αμάχων, τις διώξεις κομμουνιστών, μειονοτήτων και την προώθηση του διαμελισμού της χώρας. Μια επίσκεψη της ΠΣΟ, στο σημερινό πλαίσιο, θα εμφανιστεί ως αποδοχή των ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών και θα αξιοποιηθεί για ξέπλυμα ενός καθεστώτος που επιβλήθηκε με ξένη επέμβαση, μετατρέποντας μια ταξική, διεθνιστική οργάνωση σε μέρος της προπαγανδιστικής βιτρίνας της ΕΕ, των ΗΠΑ και των συμμάχων τους στην Συρία.

Σχετικά με το επερχόμενο Συνέδριο της ΠΣΟ, θεωρούμε θετική την πρόταση της Σρι Λάνκα να φιλοξενήσει το Συνέδριο, ειδικά από τη στιγμή που δύο από τα προηγούμενα συνέδρια πραγματοποιήθηκαν στην Ευρώπη. Ωστόσο, μπορούμε να εξετάσουμε και άλλες προτάσεις που καλό είναι να έρθουν μέχρι την επόμενη συνεδρίαση του Προεδρικού Συμβουλίου.

Όσον αφορά τις εκδηλώσεις για τα 80 χρόνια της ΠΣΟ, εκτιμούμε ότι θα έπρεπε να έχει δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στο τι πρωτοβουλίες πήραν τα συνδικάτα σε κάθε χώρα: εκδηλώσεις, παρεμβάσεις, κινητοποιήσεις, καμπάνιες αλληλεγγύης, δράσεις για την ειρήνη και ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο. Αυτό θα αναδείκνυε στην πράξη τον διεθνιστικό χαρακτήρα της ΠΣΟ και τη ζωντανή παρουσία της μέσα στα κινήματα.

Σε σχέση με την εκδήλωση στο Παρίσι, είναι κατανοητή η δυσκολία που προέκυψε λόγω της βροχής, η οποία οδήγησε στην ακύρωση της τελευταίας ημέρας. Ωστόσο, η απόφαση για μια τόσο σημαντική αλλαγή θα έπρεπε να ληφθεί συλλογικά, σε επίπεδο Γραμματείας, ώστε να υπάρχει κοινή ευθύνη και συνεννόηση.

ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΕΣ ΣΤΑ Ro-Ro

Βγήκαν νικητές από την πολυήμερη απεργία τους

Με ψηλά το κεφάλι και έχοντας αποσπάσει την ικανοποίηση σημαντικού μέρους των αιτημάτων τους, επέστρεψαν στη δουλειά οι ναυτεργάτες στα Φορτηγά – Οχηματαγωγά πλοία (Ro-Ro), μετά την πολυήμερη απεργιακή μάχη που έδωσαν.

Με απεργιακές αποφάσεις των ναυτεργατικών σωματείων ΠΕΜΕΝ και «ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ», τα πλοία έδεσαν κάβους από τα χαράματα της Δευτέρας 15 Δεκέμβρη, μέσα από διαδοχικές 48ωρες απεργίες. Με καθολική συμμετοχή και μαζικές απεργιακές συγκεντρώσεις, οι ναυτεργάτες πρόβαλαν αποφασιστικά το αίτημα να σταματήσει η μεταφορά πολεμικού υλικού στα Ro-Ro, μαζί με διεκδικήσεις για αυξήσεις στους μισθούς, εφαρμογή της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας και συνθήσεις πληρωμάτων που να καλύπτουν τις πραγματικές ανάγκες για την ασφάλεια στη θάλασσα.

«Νίκη της απεργίας μας»

Έχοντας στο πλευρό τους την αταλάντευτη αλληλεγγύη δεκάδων σωματείων του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα και τη στήριξη του Εργατικού Κέντρου Πειραιά, οι απεργοί αφήφισαν το κλίμα τρομοκρατίας, τις απειλές των εφοπλιστών και τις απόπειρες απεργοσπασίας. Σε ανακοίνωσή τους, τα σωματεία ΠΕΜΕΝ και «ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ» σημειώνουν:

«Οι ναυτεργάτες, με αποφασιστικότητα και θάρρος, τσάκισαν κάθε προσπάθεια τρομοκράτησης του αγώνα μας, πέταξαν στα σκουπίδια τις προκλητικές απειλές και τις απεργοσπαστικές υπογραφές που επιστράτευαν οι εφοπλιστές και οι παρατρεχάμενοί τους, για να κάμψουν το αγωνιστικό φρόνημα των ναυτεργατών, και έκλεισαν κάθε πόρτα που άνοιξε ο τυχοδιωκτισμός του εργοδοτικού – κυβερνητικού συνδικαλισμού, με στόχο να εμποδιστεί η ενιαία μας συμμετοχή στον αγώνα για τα δίκαια αιτήματά μας.

Η απάντηση δόθηκε στις ράμπες, με την ενεργή συμμετοχή των πληρωμάτων των Ro-Ro και την περιφρούρηση των απεργιακών κινητοποιήσεων. Με τις απεργιακές συγκεντρώσεις των πληρωμάτων, την αλληλεγγύη δεκάδων σωματείων του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα και τη καθοριστική συμβολή και στήριξη του Εργατικού Κέντρου Πειραιά, τα καταφέραμε. Με μπροστάρηδες τα σωματεία ΠΕΜΕΝ και «ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ», λυγίσαμε την αδιαλλαξία της εργοδοσίας και φτάσαμε στη νικηφόρα έκβαση της απεργίας.

Η ικανοποίηση του μεγαλύτερου μέρους των αιτημάτων μας από τους εφοπλιστές των Ro-Ro, που από την πρώτη στιγμή πάλεψαν με κάθε μέσο να σπάσουν και να τερματίσουν την απεργία των ναυτεργατών, επιβεβαιώνει ότι τίποτα δεν χαρίζεται. Ό,τι κερδίζουμε, το κερδίζουμε με τον αγώνα μας, την αλληλεγγύη και τη συλλογική, οργανωμένη πάλη, απέναντι στα συμφέροντα του κεφαλαίου, των εφοπλιστών και όλων των μέχρι σήμερα κυβερνήσεων που τους στηρίζουν».

Αναφερόμενοι στα συγκεκριμένα αποτελέσματα της πάλης, προσθέτουν:

«Η σύνθεση των πληρωμάτων με βάση τις πραγματικές ανάγκες, για την ασφα-

λή λειτουργία των πλοίων και τη ζωή όλων των ναυτεργατών που υπηρετούν σε αυτά, είναι ζήτημα ζωής και θανάτου. Αποτελεί μεγάλη κατάκτηση ότι πετύχαμε την ενίσχυση της στελέχωσης του μηχανοστασίου στα Ro-Ro, ώστε να μην εφαρμόζεται η επικίνδυνη σύνθεση πληρώματος UMS. Εξασφαλίσαμε πρόσθετα μέτρα υγείας και ασφάλειας για αξιοπρεπείς συνθήκες διαμονής, την επέκταση του επιδόματος 7% για τις υδραυλικές εργασίες σε όλο το προσωπικό μηχανοστασίου, καθώς και επιπλέον υπερωριακή απασχόληση για τα πληρώματα μηχανής».

Πείρα και παρακαταθήκη από μια σημαντική μάχη

«Με τα αισιόδοξα μηνύματα που προκύπτουν από την έκβαση των απεργιακών μας κινητοποιήσεων – για το ναυτεργατικό κίνημα και συνολικά για το εργατικό κίνημα – ανασυντάσσουμε τις δυνάμεις μας και προετοιμαζόμαστε για νέες νικηφόρες μάχες, για την ικανοποίηση όλων των αιτημάτων μας, απέναντι στη διαχρονική αντεργατική – αντιλαϊκή πολιτική που διαμόρφωσαν όλες οι μέχρι σήμερα κυβερνήσεις και που η σημερινή κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας απογειώνει. Μια πολιτική που ανοίγει τον δρόμο στο εφοπλιστικό κεφάλαιο να σπάει ρεκόρ κερδοφορίας εκμεταλλευόμενο τους ναυτεργάτες σε όλες τις κατηγορίες πλοίων, την ίδια ώρα που οι εφοπλιστές απολαμβάνουν σκανδαλώδεις φοροαπαλλαγές και οι ναυτεργάτες στενάζουν από τη φοροληστεία».

Για τα συμπεράσματα που προκύπτουν από τέτοιους αγώνες, τα σωματεία υπογραμμίζουν:

«Αναδεικνύεται η ανάγκη να δυναμώσει η οργάνωση μέσα από όλα τα ναυτεργατικά σωματεία, ώστε, με συλλογικές διαδικασίες, να ενισχυθεί η πάλη απέναντι στην αντιλαϊκή επίθεση, που κλιμακώνεται και με την ψήφιση του κρατικού προϋπολογισμού της πολεμικής οικονομίας.

Η μαζική συμμετοχή στα σωματεία μας, η ενεργή συμμετοχή στις συλλογικές διαδικασίες στο φως της ημέρας και όχι πίσω από κλειστές πόρτες, η ενίσχυση της γραμμής σύγκρουσης με την πολιτική του κέρδους και η αλλαγή των συσχετισμών στην ΠΝΟ, της οποίας η ξεπουλημένη ηγεσία δεν είπε ούτε μία λέξη στήριξης στους απεργούς ναυτεργάτες, αποτελούν προϋποθέσεις για να σπάσει η γραμμή της ταξικής συνεργασίας και του τυχοδιωκτικού εργοδοτικού συνδικαλισμού, να δυναμώσει το ναυτεργατικό κίνημα και συνολικά το εργατικό κίνημα και να περάσουμε στην αντεπίθεση».



Τοποθέτηση του Γιώργου Πέρρου στη συνεδρίαση της Διοίκησης της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδας (ΓΣΕΕ), στις 17 Δεκέμβρη 2025, για την κατάπτυστη συμφωνία σχετικά με τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας

Στην επικύρωση της κατάπτυστης συμφωνίας κυβέρνησης - βιομηχάνων - εργατοπατέρων για την καθήλωση των μισθών και των ΣΣΕ προχώρησε την Τετάρτη 17 Δεκέμβρη η πλειοψηφία της διοίκησης της ΓΣΕΕ. Υπενθυμίζεται ότι όλοι μαζί οι κεντρικοί συνδικαλιστές του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ και του ΣΥΡΙΖΑ ψήφισαν υπέρ της συμφωνίας, που εδώ και μήνες μαγειρευόταν στα μουλωχτά από τον πρόεδρο της ΓΣΕΕ Γ. Παναγόπουλο και το υπουργείο Εργασίας. Το πραγματικό περιεχόμενο της αθλιότητας που από τη μια επιχειρεί να βάλει οριστική ταφόπλακα στις ΣΣΕ μέσα από τη διαρκή προσαρμογή τους στα μέτρα της κερδοφορίας των ομίλων, και από την άλλη να «νεκραναστήσει» τους ξεπουλημένους εργατοπατέρες, αποκάλυψαν με τις τοποθετήσεις τους οι συνδικαλιστές της ΔΑΣ. Η Πανεργατική δημοσιεύει την κεντρική τοποθέτηση της ΔΑΣ στη συνεδρίαση της ΓΣΕΕ, που έγινε από τον Γιώργο Πέρρο.

Οι εργαζόμενοι έχουν τη δύναμη να κουρελιάσουν τις συμφωνίες της «τρόικας» κυβέρνησης - ΓΣΕΕ - βιομηχάνων

Αν σε κάτι θα συμφωνήσουμε είναι για την εύστοχη επιλογή της διοίκησης της ΓΣΕΕ να προβάλλει τη συνεδρίαση σε ζωντανή σύνδεση στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Είναι μια καλή ευκαιρία να δουν οι εργαζόμενοι το μεγαλύτερο «giveaway» (δώρο) που κάνετε σε κυβέρνηση και εργοδοσία. Αφού παραδώσατε την **Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας**, τώρα έρχεστε να ολοκληρώσετε το έγκλημα δίνοντας δωράκι και τις κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις στους επιχειρηματικούς ομίλους και στο κράτος. Σας ταιριάζει γάντι λοιπόν ο ρόλος του influencer της κυβέρνησης, για την προσπάθεια να τη βγάλετε από τη δύσκολη θέση όπου την έχει φέρει η αγωνιζόμενη αγροτιά. Αλλωστε, τα ΜΑΤ με τα οποία χτυπάει η κυβέρνηση τους αγρότες τα χρησιμοποίησε και στο Καβούρι για να σας κρατήσει στις καρέκλες σας. Γνώριζε ότι θα της φανείτε χρήσιμοι. Τώρα λοιπόν και με αυτό το επαίσχυντο μνημόνιο ξοφλάτε γραμμάτια.

Η πολεμική οικονομία χρειάζεται φτηνούς εργάτες και συνδικάτα που να μην «ενοχλούν»

Ζούμε σε συνθήκες πολεμικής οικονομίας. Με προϋπολογισμούς που στάζουν αίμα για τον λαό και χρυσάφι για τις πολεμικές βιομηχανίες. Με δισεκατομμύρια για φρεγάτες, μαχητικά, βάσεις, ΝΑΤΟικές υποδομές, στρατιωτικοποίηση λιμανιών και μεταφορών. Και την ίδια στιγμή με εργαζόμενους που δεν μπορούν να ζήσουν από τον μισθό τους, που κάνουν δυο και τρεις δουλειές για να τα φέρουν βόλτα, που σακατεύονται και σκοτώνονται στους χώρους δουλειάς, για να πληρώνουν τις φρεγάτες και τα οπτικά συστήματα που στέλνονται από την Ουκρανία μέχρι τον Ειρηνικό Ωκεανό για να αναβαθμίσουν γεωπολιτικά τους εκμεταλλευτές μας.

Η πολεμική οικονομία χρειάζεται φτηνούς εργάτες, αναλώσιμους, χωρίς συλλογική δύναμη. Χρειάζεται διάλυση του εργάσιμου χρόνου, μισθούς πείνας, 13ωρα, «ευελιξία», πειθαρχία. Χρειάζεται συνδικάτα που να μην «ενοχλούν».

Και έχετε επιλέξει ακριβώς αυτόν τον ρόλο για τη ΓΣΕΕ: Να μην ενοχλεί, να μη συγκρούεται, να μην οργανώνει. Είναι στάση υπέρ της κυβέρνησης και του κεφαλαίου.

Έγκλημα σε βάρος της εργατικής τάξης

Και εδώ είναι το έγκλημά σας σε βάρος της εργατικής τάξης. Γιατί αυτή η πολιτική δεν μπορεί να προχωρήσει χωρίς συναίνεση, χωρίς ταξική ειρήνη, χωρίς ένα συνδικαλιστικό κίνημα υποταγμένο στα «θέλω» των κυβερνήσεων και του κεφαλαίου, χωρίς ταξι-

κή συνεργασία. Θέλετε τα συνδικάτα να μετατραπούν σε μηχανισμό νομιμοποίησης της εκμετάλλευσης. Αφού προσπαθήσατε να υπονομεύσετε τις απεργιακές κινητοποιήσεις ενάντια στο 13ωρο, λίγες εβδομάδες μετά την ψήφισή του εμφανιστήκατε ως «μεγάλη κοινωνική συμφωνία» μαζί με αυτούς που ψήφισαν το 13ωρο και αυτούς που απαίτησαν το 13ωρο: Με την κυβέρνηση και τον ΣΕΒ.

Η Ιστορία είναι αμείλικτη. Κάθε φορά που οι λαοί σύρθηκαν σε πολέμους, τους είπαν να «βάλουν πλάτη». Και πάντα υπήρχαν συνδικαλιστικές ηγεσίες που έπαιζαν αυτόν τον ρόλο. Σε αυτήν τη σκοτεινή παράδοση εντάσσετε ως πλειοψηφία, και προσπαθείτε να την ξεπλύνετε με βαρύγδουπες φανφάρες όπως «ιστορική συμφωνία» και «νέα εποχή».

Συγκροτείτε μια νέα «τρόικα», φέρνετε ένα νέο μνημόνιο

Αλήθεια, ποια είναι η «νέα εποχή» που φέρνει η κατάπτυστη αυτή συμφωνία, όταν επικυρώνει το αντεργατικό νομοθετικό πλαίσιο των κυβερνήσεων ΝΔ - ΠΑΣΟΚ - ΣΥΡΙΖΑ και ενισχύει τον έλεγχο κυβέρνησης και εργοδοσίας πάνω στο περιεχόμενο των ΣΣΕ; Με την άθλια αυτή συμφωνία συνειδητά αποδέχεστε πως οι εργαζόμενοι δεν έχουν δικαίωμα να διεκδικούν συλλογικά τον μισθό τους, πως το εισόδημά τους θα καθορίζεται με βάση τις ανάγκες της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας, δηλαδή τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων και την πολεμική προετοιμασία.

Η μόνη βολική για εσάς «καινοτομία» που εισάγει η συμφωνία είναι ότι συγκροτείτε μια νέα «τρίκα», ένα νέο μνημόνιο, μαζί με την κυβέρνηση και τους εργοδότες, με σκοπό να χτυπήσετε συνδικάτα που αγωνίζονται όταν θα υπάρχει ο «κίνδυνος» να υπογραφούν ΣΣΕ με αξιοπρεπείς για τους εργαζόμενους όρους, να βάζετε «κόφτη» στις διεκδικήσεις. Είναι γνωστή η αλλεργία και το μένος που έχει ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ ενάντια στους αγώνες που οργανώνουν Συνδικάτα και Ομοσπονδίες, που ξεπερνάει πολλές φορές ακόμα και αυτό των εργοδοτικών οργανώσεων.

Εχετε πλέον αναβαθμισμένο ρόλο στο πλευρό των «εταίρων» σας, κυβέρνησης και εργοδοσίας. Γι' αυτό συναινέσατε στη διατήρηση και τη διαιώνιση του μνημονιακού μηχανισμού που επιβάλλει παγωμένους μισθούς, που σε πραγματικούς όρους παραμένουν χαμηλότεροι από αυτούς του 2011. Αυτό επιτυγχάνεται ακριβώς γιατί διατηρείται η κατάργηση των ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων τόσο για τον κατώτατο όσο και για τους κλαδικούς μισθούς.

Μονιμοποιούνται όλες οι αντεργατικές προϋποθέσεις σε βάρος των ΣΣΕ

Βάλατε την υπογραφή σας στη **μονιμοποίηση όλων των αντεργατικών προϋποθέσεων για την επεκτασιμότητα των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας**, στα στενά όρια της δημοσιονομικής πειθαρχίας και της ανταγωνιστικότητας. Δηλαδή οι Συλλογικές Συμβάσεις επιτρέπονται μόνο εφόσον δεν ενοχλούν την κερδοφορία του κεφαλαίου.

Αποδέχεστε πως ο κατώτατος μισθός θα συνεχίσει να καθορίζεται κυβερνητικά, με τους περίφημους «αλγόριθμους» με κριτήριο τις «αντοχές της οικονομίας», δηλαδή τα κέρδη των ομίλων και τις ανάγκες της πολεμικής προετοιμασίας. Το κράτος θα εξακολουθεί να καθορίζει τον κατώτατο μισθό, όπως γίνεται από το 2012, που μέσα σε ένα βράδυ μια συμφωνημένη υπογεγραμμένη Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας την πετσόκοψαν 22% και 32% για τους νέους ανθρώπους και έκτοτε βγαίνει με κρατική απόφαση, δηλαδή με απόφαση του υπουργού, πρακτικά των εργοδοτών.

Αποδέχεστε να έρθουν συμπυκνωμένοι σε έναν νόμο το σύνολο των μνημονιακών νόμων των κυβερνήσεων ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ, που στη συνέχεια εμπλουτίστηκαν με τις αντεργατικές ρυθμίσεις της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Είναι μονιμοποίηση των μισθών πείνας, της διάλυσης Συλλογικών Συμβάσεων και εργάσιμου χρόνου, της εργοδοτικής ασυδοσίας. Το γεγονός ότι μαζί με την υπουργό του 13ωρου και τον πρόεδρο του ΣΕΒ αυτό το παρουσιάσατε ως «ιστορική συμφωνία» συνιστά πρόκληση και προσβολή της νοημοσύνης εκατομμυρίων εργαζομένων.

Εργαζόμενων που στην πλειονότητά τους αμείβονται με 800 και 900 ευρώ καθαρά, που με αυτούς τους μισθούς καλούνται να επιβιώσουν. Σε αυτούς τους εργαζόμενους λέτε ότι «επανερχονται οι Συλλογικές Συμβάσεις». Πρόκειται για ωμή κοροϊδία. Είστε τόσο απτό πλανήτη όσο και η Κεραμέως όταν έλεγε πως οι εργαζόμενοι της ζήτησαν 13ωρη δουλειά. Τέτοια είναι η σχέση που έχετε με τα προβλήματα και τις διεκδικήσεις των εργαζομένων.

Αυτό δεν είναι επαναφορά των Συλλογικών Συμβάσεων. Είναι η ταφόπλακά τους. Βάλατε την υπογραφή σας στη διατήρηση όλων των μνημονιακών μέτρων που υπονόμισαν τις Συλλογικές Συμβάσεις, όπως η **κατάργηση της αρχής της ευνοϊκότερης ρύθμισης και η δυνατότητα οι επιχειρησιακές Συλλογικές Συμβάσεις να υπερισχύουν των κλαδικών**, ακόμα κι όταν οι τελευταίες είναι πιο ευνοϊκές για τους εργαζόμενους. Δηλαδή **κατοχυρώνεται θεσμικά η δυνατότητα της εργοδοσίας να διασπά και να υπονομεύει κάθε συλλογική κατάκτηση**.

Δεν μπαίνει στον γύψο η ανάγκη των εργαζομένων για ζωή με αξιοπρέπεια

Ο ρεαλισμός των εργαζομένων είναι να μπορούν να ζήσουν με μισθούς που να καλύπτουν τις ανάγκες τους.

Ο δικός σας ρεαλισμός είναι αυτός της καπιταλιστικής κερδοφορίας, της ΕΕ, του ΝΑΤΟ, των ιμπεριαλιστικών πολέμων, που λέει ότι για τα όπλα λεφτά υπάρχουν, για τους μισθούς όχι. Που λέει ότι ένας εργαζόμενος δεν μπορεί να ζήσει από τον έναν μισθό, ότι για να αντιμετωπίσει το τέρας της ακρίβειας πρέπει να κάνει δύο δουλειές, να γυρνάει στο σπίτι κατάκοπος και να του λένε ότι αυτό είναι «πρόοδος στον 21ο αιώνα».

Εμείς λέμε ότι οι εργαζόμενοι έχουν τη δύναμη να επιβάλουν το δικίο τους με την πάλη τους. Και ακριβώς γι' αυτό δεν θα ζητήσουν την άδειά σας, ούτε της κυβέρνησης, ούτε των εργοδοτικών Ενώσεων, για το πώς θα οργανώσουν τον αγώνα τους και ποιες Συλλογικές Συμβάσεις θα διεκδικήσουν. Το δικαίωμα στην οργάνωση, στη διεκδίκηση και στη συλλογική διαπραγμάτευση δεν χαρίστηκε από κανέναν. Κατακτήθηκε με αγώνες και θυσίες, και μόνο έτσι μπορεί να υπερασπιστεί.

Όσες συμφωνίες και να κάνετε, όσους μηχανισμούς ελέγχου κι αν στήσετε, δεν μπορείτε να βάλετε στον γύψο την ανάγκη των εργαζομένων να ζήσουν με αξιοπρέπεια. Ο αγώνας θα οργανωθεί από τα κάτω, στους χώρους δουλειάς, με τα σωματεία μπροστά, μέχρι να επιβληθούν Συλλογικές Συμβάσεις που να καλύπτουν τις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων και όχι τα κέρδη της εργοδοσίας.

Σε αυτήν την κατεύθυνση θα δώσουμε όλες τις δυνάμεις μας, ώστε οι εργαζόμενοι να περάσουν σε μεγάλη αγωνιστική ανάταση και συλλογικές διεκδικήσεις, για να μπορέσουμε να ανατρέψουμε αυτήν τη βαρβαρότητα που μας οδηγεί στους πολέμους, που φτωχοποιεί τον λαό, που γιγαντώνει την εκμετάλλευση, για να μπορέσουν να ζήσουν οι εργαζόμενοι με αξιοπρέπεια και να καρπώνονται αυτά που παράγουν οι ίδιοι με τον ιδρώτα τους, με τη δουλειά τους, με τον κόπο τους.

Το ζήτημα δεν είναι «ποιος» αλλά για «ποιον» υπογράφει

Λέει ο πρόεδρος ότι «μας ενοχλεί που η ΓΣΕΕ δυναμώνει και υπογράφει Συμβάσεις». Πράγματι, μας ενοχλεί βαθιά. Γιατί το πραγματικό πρόβλημα δεν είναι «ποιος» υπογράφει, αλλά για «ποιον» υπογράφει. Εκεί η γραμμή είναι καθαρή: 'Η με τους εργαζόμενους και τις ανάγκες τους, ή με την εργοδοσία και τα κέρδη της.

Μας ενοχλεί κάθε «Συλλογική Σύμβαση» που δεν αποτελεί κατάκτηση των εργαζομένων αλλά εργαλείο έντασης της εκμετάλλευσης. Μας ενοχλούν Συμβάσεις όπως αυτή στην Ομοσπονδία Επισιτισμού - Τουρισμού, που νομιμοποιούν το 7ήμερο και τη «διευθέτηση». Μας ενοχλεί η κατάπτυστη ΣΣΕ στη Ρόδο, που νομιμοποίησε το 13ωρο πριν τον νόμο Κεραμέως...

Γιατί για μας Συλλογική Σύμβαση δεν είναι το χαρτί με τις υπογραφές, αλλά το περιεχόμενό της. Σύμβαση χωρίς δικαιώματα, χωρίς αυξήσεις, χωρίς προστασία του εργασιμού χρόνου, δεν είναι πρόοδος, είναι υποχώρηση.

Αντίθετα, Συμβάσεις υπογράφονται και κερδίζονται εκεί που οι εργαζόμενοι παλεύουν οργανωμένα, π.χ. στους οικοδόμους, στα Τρόφιμα - Ποτά, στο Μέταλλο, στην COSCO, σε μια σειρά επιχειρησιακά σωματεία. Συμβάσεις με αυξήσεις, με δικαιώματα, με μέτρα υγείας και ασφάλειας, με κατοχύρωση του χρόνου εργασίας. Αυτές οι Συμβάσεις ενοχλούν πραγματικά την εργοδοσία και μαζί της όσους θέλουν ένα συνδικαλιστικό κίνημα ακίνδυνο και ενσωματωμένο. Ένα κίνημα που θα σέρνεται πίσω από την κάθε «Ιθάκη», που θα μας καλεί όλους να είμαστε μια οικογένεια με αυτούς που μας εκμεταλλεύονται, ένα κίνημα ηττημένο και παραδομένο στη βαρβαρότητα της καπιταλιστικής οικονομίας.

Γι' αυτό και θέλετε να στραγγαλίσετε οικονομικά τις συνδικαλιστικές οργανώσεις που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή του αγώνα. Γι' αυτό και δεν αποδίδετε τα οφειλόμενα στις συνδικαλιστικές οργανώσεις, ενώ τις επόμενες μέρες πρέπει να αποδοθεί και το Δώρο στους εργαζόμενους των συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Από τις δυνάμεις του συμβιβασμού και της ενσωμάτωσης ενοχλούνται οι ίδιοι οι εργαζόμενοι. **Οι εργαζόμενοι που έδωσαν την πρώτη θέση στις ταξικές δυνάμεις στο Συνέδριο των Δημοσίων Υπαλλήλων**, που στέλνουν το ίδιο μήνυμα σε κάθε χώρο δουλειάς. Το ίδιο μήνυμα θα ακουστεί και στο Συνέδριο της ΓΣΕΕ.

Τέτοιες συμφωνίες θα μείνουν στα χαρτιά

Καλούμε όλες τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, τους εργαζόμενους, να ακυρώσουν στην πράξη αυτήν την άθλια συμφωνία, αλλά και όλες τις άλλες. Τέτοιες συμφωνίες θα μείνουν στα χαρτιά, όπως κάναμε με όλους τους αντεργατικούς νόμους όλων των κυβερνήσεων.



Χαιρετισμός του Νίκου Μαυροκέφαλου, μέλους της Γραμματείας του ΠΑΜΕ, στη διεθνή εκδήλωση του 29ου Συνεδρίου της Παγκύπριας Ομοσπονδίας Εργασίας (ΠΕΟ)

Σύντροφοι, συντρόφισσες,

Εκ μέρους του ΠΑΜΕ μεταφέρω θερμούς, διεθνιστικούς χαιρετισμούς στην Παγκύπρια Εργατική Ομοσπονδία και σε όλους στους εκπροσώπους των συνδικάτων από όλες τις χώρες.

Βρισκόμαστε σε μια ιστορική καμπή. Οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί οξύνονται. Η κλιμάκωση της αντιπαράθεσης ΕΕ– ΗΠΑ– NATO με Κίνα και Ρωσία δημιουργεί ένα περιβάλλον όπου μεγάλης κλίμακας πολεμικές συγκρούσεις δεν αποτελούν πλέον σενάριο, αλλά πράξη, που ζούνε οι λαοί στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στην Ουκρανία και την μέση Ανατολή, σε δεκάδες πολεμικές εστίες. Δεν είναι τυχαίο ότι Ευρωπαίοι υπουργοί Άμυνας δηλώνουν πως ίσως ζήσαμε «το τελευταίο ειρηνικό καλοκαίρι», ότι πρέπει να «προετοιμαστούν οι κοινωνίες για πολεμικές αναμετρήσεις», να εξοικειωθούν οι εργαζόμενοι με την εικόνα των νεκρών παιδιών τους που θα επιστρέφουν από τα πεδία των μαχών σε φέρετρα.

Τα εργατικά δικαιώματά θυσιάζονται για τα κέρδη των καπιταλιστών και τους στόχους των ιμπεριαλιστικών συμμαχιών. Η μετατροπή της οικονομίας της ΕΕ σε πολεμική βρίσκεται σε εξέλιξη, με το πρόγραμμα ReArm Europe των 800 δις ευρώ. Σε εφαρμογή των οδηγιών της ΕΕ, η ελληνική κυβέρνηση με τη στήριξη των άλλων αστικών κομμάτων κλιμακώνει την επίθεση, διαλύει τον σταθερό ημερήσιο εργάσιμο χρόνο, χτυπάει τις Συλλογικές Συμβάσεις, τσακίζει μισθούς και συντάξεις. Η ακρίβεια εξανεμίζει το εργατικό-λαϊκό εισόδημα, η στέγη είναι απρόσιτη, υγεία, παιδεία και υποδομές καταρρέουν. Την ίδια στιγμή, εμπλέκει βαθειά τη χώρα στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και στους ευρωατλαντικούς-NATOικούς σχεδιασμούς.

Η επίθεση στα εργατικά δικαιώματα συνοδεύεται από ένταση της καταστολής. Στην Ελλάδα, ο Μάρκος Μπεκρής, πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου και των λιμενεργατών του Πειραιά, διώκεται επειδή οι λιμενεργάτες αρνήθηκαν να φορτώσουν πολεμικό υλικό με προορισμό το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ. Στη Γαλλία, ο γενικός γραμματέας της CGT Nord καταδικάστηκε σε ένα έτος φυλάκισης επειδή στάθηκε στο πλευρό του παλαιστινιακού λαού. Αυτές οι διώξεις είναι μέρος της νέας κανονικότητας της πολεμικής οικονομίας. Γιατί η πολεμική οικονομία χρειάζεται σιωπή, υποταγή. Χρειάζεται εργαζόμενους χωρίς δικαιώματα, χωρίς αγώνα, χωρίς οργάνωση.

Η απάντηση δεν μπορεί να είναι η αναμονή, ούτε η αυταπάτη ότι στον καπιταλισμό μπορεί να υπάρξει πραγματική ειρήνη και κοινωνική δικαιοσύνη. Ο πόλεμος, η ένταση της εκμετάλλευσης, η καταστολή, δεν είναι λάθη ή παρεκτροπές της μιας ή της άλλης κυβέρνησης. Είναι η φυσική συνέπεια του καπιταλιστικού συστήματος που στηρίζεται στην εκμετάλλευση, γεννά κρίσεις, πολέμους, προσφυγιά.

Η πρόσφατη επίσκεψη του ΠΑΜΕ στην κατεχόμενη Δυτική Όχθη επιβεβαίωσε τη βαρβαρότητα αυτού του συστήματος: κατοχή, αποκλεισμός, εξαθλίωση, δολοφονίες αμάχων. Το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ συνεχίζει τη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού, με τη στήριξη των ΗΠΑ – NATO, της ΕΕ και όλων όσοι μιλούν για «δημοκρατία» ενώ εξοπλίζουν δολοφόνους παιδιών. Όμως, ο ηρωικός λαός της Παλαιστίνης δεν υποτάσσεται, δεν εγκαταλείπει τη γη του, παλεύει για ελεύθερη πατρίδα, στα σύνορα του 1967, με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ. Εμπνέει με την αντοχή και το πείσμα του τους εργαζόμενους σε όλο τον κόσμο.

Σύντροφοι, συντρόφισσες,

Στην Ελλάδα, συνεχίζοντας μια σημαντική αγωνιστική πορεία, δώσαμε δύο μεγάλες απεργιακές μάχες, την 1η και τις 14 Οκτώβρη, ενάντια στη 13ωρη δουλειά, για 7ωρο – 5ήμερο – 35ωρο, για Συλλογικές Συμβάσεις, για αυξήσεις στους μισθούς, ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και στη βαθύτερη εμπλοκή της Ελλάδας σε αυτόν. Αυτές

οι απεργίες αποτέλεσαν επίσης ένα καθαρό μήνυμα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό, τη στιγμή που η ελληνική κυβέρνηση παρείχε όπλα και υποδομές στο δολοφονικό κράτος του Ισραήλ. Σε αυτούς τους αγώνες ήταν πολύ σημαντική η διεθνής στήριξη των συνδικάτων και της Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας, η αλληλεγγύη της ΠΕΟ.

Μάλιστα, η απεργία της 14ης Οκτώβρη έγινε με αποφάσεις Ομοσπονδιών, Εργατικών Κέντρων και συνδικάτων, κόντρα στην ηγεσία της ΓΣΕΕ η οποία έβαλε πλάτη στην κυβέρνηση, στη γραμμή της ταξικής συνεργασίας και της λεγόμενης «κοινωνικής ειρήνης», δηλαδή στη γραμμή υπεράσπισης της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων. Για αυτές τις υπηρεσίες, στην πρόσφατη συμφωνία για τις ΣΣΕ, ανταμείφθηκε από την κυβέρνηση και το Σύνδεσμο Ελλήνων Βιομηχάνων στο ρόλο του πορτιέρη της εργοδοσίας για την υπογραφή συμβάσεων στους κλάδους, για να κινούνται στα όρια «αντοχής της οικονομίας», να μην θίγουν την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και τα σχέδια της πολεμικής οικονομίας.

Απέναντι σε κυβέρνηση, εργοδότες και εργατοπατέρες, εκατοντάδες χιλιάδες απεργοί με τα συνδικάτα τους πλημμύρισαν τους δρόμους σε όλη την Ελλάδα και φώναξαν ότι οι εργάτες δεν έχουν κανένα συμφέρον να αιματοκυλήσουν ο ένας τον άλλον για τις επιδιώξεις των ιμπεριαλιστών και των ανταγωνισμών τους. Δεν έχουν κανένα συμφέρον να πληρώσουν με δουλειά μέχρι θανάτου, με φτώχεια, αίμα και θάνατο την κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων μέσα στην πολεμική κούρσα.

Δυναμώνουμε την αντιπαράθεση με την ETUC και την ITUC που είναι το μακρύ χέρι των ιμπεριαλιστών στον διεθνές εργατικό κίνημα. Δυναμώνουμε τη διεθνιστική, ταξική αλληλεγγύη. Δεν είναι σύνθημα ούτε απλή ηθική υποχρέωση. Είναι όπλο στα χέρια της εργατικής τάξης, δύναμη που σταματά πλοία με βόμβες, που δίνει ανάσα στους λαούς που ματώνουν, που φέρνει πιο κοντά τη μέρα όπου κανένας εργάτης δεν θα σηκώνει όπλο για τα συμφέροντα των εκμεταλλευτών και των δημίων του. Η αλληλεγγύη προς κάθε λαό που αντιστέκεται είναι προϋπόθεση για την ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στον αγώνα του κυπριακού λαού για τον τερματισμό της κατοχής ενάντια σε κάθε σχέδιο που διχοτομεί το νησί. Για ένα ανεξάρτητο κράτος, με μια και μόνη κυριαρχία, μια ιθαγένεια και μια διεθνή προσωπικότητα, χωρίς κατοχικές δυνάμεις, χωρίς εγγυητές, χωρίς βάσεις και ξένους στρατούς.

Υπάρχουν δύο στρατόπεδα: το στρατόπεδο των λαών και το στρατόπεδο των ιμπεριαλιστών. Και εμείς στεκόμαστε αποφασιστικά στο πλευρό των λαών.

Ζήτω η διεθνής αλληλεγγύη της εργατικής τάξης.

Ζήτω το 29ο Συνέδριο της Παγκύπριας Εργατικής Ομοσπονδίας.

Ζήτω η Παγκόσμια Συνδικαλιστική Ομοσπονδία.

Ζήτω η ταξική πάλη και ο αγώνας για έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση, χωρίς πολέμους, χωρίς φτώχεια.



Χαιρετισμός του Νίκου Μαυροκέφαλου, μέλους της Γραμματείας του ΠΑΜΕ, στο 29ο Συνέδριο της Παγκύπριας Ομοσπονδίας Εργασίας (ΠΕΟ)

Συντρόφισσες και Σύντροφοι,

Εκ μέρους του ΠΑΜΕ απευθύνουμε ταξικό και διεθνιστικό χαιρετισμό στο 29ο Συνέδριο της ΠΕΟ, στους εργαζόμενους της Κύπρου και στα συνδικάτα τους.

Το Συνέδριό σας πραγματοποιείται σε μια περίοδο όπου οι λαοί μας βρίσκονται αντιμέτωποι με τις συνέπειες των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και πολέμων. Ο εμπορικός πόλεμος και η αύξηση των πολεμικών μετώπων, τα περισσότερα μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, προμηνύουν ότι οι εργαζόμενοι θα καλεστούν να πληρώσουν με τον ιδρώτα και το αίμα τους το κόστος των αντιπαραθέσεων ΗΠΑ– ΝΑΤΟ– ΕΕ με Κίνα και Ρωσία. Στην Ανατολική Μεσόγειο συνυπάρχει ο διπλός κίνδυνος της γενίκευσης του πολέμου και των επώδυνων συμβιβασμών.

Η ΕΕ υλοποιεί το πρόγραμμα ReArm Europe ύψους 800 δισ. ευρώ. Η μετατροπή της οικονομίας της σε πολεμική συνοδεύεται από χτύπημα κοινωνικών παροχών, μισθών, Συλλογικών Συμβάσεων, του σταθερού ημερήσιου εργάσιμου χρόνου. Στην Ελλάδα, σε εφαρμογή των οδηγιών της ΕΕ, το δωρο έχει πλήρως υπονομευθεί από τους αντεργατικούς νόμους όλων των κυβερνήσεων ΝΔ– ΣΥΡΙΖΑ– ΠΑΣΟΚ.

Πάνω σε αυτό το έδαφος, τα κέρδη των μονοπωλίων έχουν εκτιναχθεί. Την ίδια στιγμή, η αγοραστική δύναμη των εργαζομένων έχει μειωθεί κατά 27% από το 2010. Τριακόσιοι έφτασαν οι νεκροί τα τελευταία δυο χρόνια στους χώρους δουλειάς. Η εμπορευματοποίηση της υγείας, της παιδείας, της ενέργειας και των μεταφορών, η ακρίβεια και ο πληθωρισμός, κάνουν ακόμα πιο δύσκολη την επιβίωση. Οι υποδομές καταρρέουν με τραγικά αποτελέσματα, όπως έδειξε το προδιαγεγραμμένο σιδηροδρομικό έγκλημα στα Τέμπη με 57 νεκρούς αλλά και η περίοδος της πανδημίας.

Απέναντι σε αυτή την κατάσταση το ΠΑΜΕ πήρε πρωτοβουλίες συντονισμού και κοινής δράσης των συνδικάτων. Προχωρήσαμε σε μεγάλα συλλαλητήρια, αλλά και σε μαζικές πετυχημένες απεργίες για υπογραφή ΣΣΕ σε κλάδους όπως οι κατασκευές, τα λιμάνια, το μέταλλο, τη βιομηχανία τροφίμων και αλλού. Σε αυτούς τους αγώνες ήταν πολύ σημαντική η διεθνής στήριξη των συνδικάτων και της Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας, η αλληλεγγύη της ΠΕΟ.

Πήραμε πρωτοβουλίες ενάντια στη συμμετοχή της Ελλάδας στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους των ΗΠΑ- ΝΑΤΟ- ΕΕ με κινητοποιήσεις, συγκεντρώσεις, συλλαλητήρια. Ιδιαίτερα η αλληλεγγύη προς τον παλαιστινιακό λαό εναντία στη γενοκτονία από το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ έλαβε μαζικά και πολύμορφα χαρακτηριστικά, όπως το μπλοκάρισμα όπλων στο λιμάνι του Πειραιά, καθώς και με την πρόσφατη αποστολή του ΠΑΜΕ στη Δυτική Όχθη, όπου βρέθηκε στο πλευρό των Παλαιστινίων εργατών για ελεύθερη και ανεξάρτητη πατρίδα, στα σύνορα του 1967 και με πρωτεύουσα την Αν, Ιερουσαλήμ, χωρίς κατοχή και χωρίς κηδεμόνες.

Οι αγώνες αυτοί δεν είχαν αντίπαλο μόνο την κυβέρνηση, την ΕΕ, την εργοδοσία και τα κόμματα της, αλλά και τις ηγεσίες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, οι οποίες στηρίζουν τη λογική της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων. Καλούν τους εργαζόμενους σε αποδοχή των κυβερνητικών σχεδίων και σε υποταγή.

Οι απεργιακές μάχες ήταν αποτέλεσμα της πρωτοβουλίας και αποφασιστικότητας των συνδικάτων, κόντρα στην απεργοσπαστική τακτική της ΓΣΕΕ. Η απεργία της 28ης Φλεβάρη, για τα δύο χρόνια από το έγκλημα στα Τέμπη, ταρακούνησε όλη τη χώρα και έδειξε τη δύναμη της οργανωμένης εργατικής τάξης. Οι απεργίες της 1ης και 14ης Οκτώβρη ενάντια στο 13ωρο, για Συλλογικές Συμβάσεις με αυξήσεις στους μισθούς, για 7ωρο–5ήμερο–35ωρο, έδειξαν ότι οι εργαζόμενοι δεν αποδέχονται τη σύγχρονη σκλαβιά.

Δεν πρόλαβε να στεγνώσει το μελάνι αυτή της αντεργατικής νομοθεσίας και προχώρησε μια απαράδεκτη συμφωνία των κοινωνικών εταίρων ώστε να περάσουν όλοι οι αντεργατικοί νόμοι μέσα στις κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας. Είναι γελασμένοι όμως – κυβέρνηση, εργοδότες και εργατοπατέρες – αν νομίζουν ότι τα συνδικάτα θα πάρουν την άδεια τους για να αγωνιστούν.

Σύντροφοι και συντρόφισσες

Η εποχή μας βάζει μπροστά σε καθήκοντα μεγάλα και απαιτητικά. Η επίθεση εργοδοτών, κυβερνήσεων και ΕΕ θα οξυνθεί μπροστά στην κλιμάκωση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και την προετοιμασία των πολεμικών συγκρούσεων. Η καταστολή ενάντια στα εργασιακά δικαιώματα και τη συνδικαλιστική δράση θα μεγαλώνει. Η νέα γενιά ήδη ζει έναν εργασιακό μεσαίωνα.

Είναι ανάγκη των καιρών να δυναμώσουμε τον αγώνα της εργατικής τάξης ενάντια στο σύστημα που γεννάει φτώχεια, ανεργία, πολέμους και προσφυγιά.

Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στον αγώνα του κυπριακού λαού για τον τερματισμό της κατοχής ενάντια σε κάθε σχέδιο που διχοτομεί το νησί. Για ένα ανεξάρτητο κράτος, με μια και μόνη κυριαρχία, μια ιθαγένεια και μια διεθνή προσωπικότητα, χωρίς κατοχικές δυνάμεις, χωρίς εγγυητές, χωρίς βάσεις και ξένους στρατούς.

Δυναμώνουμε τα συνδικάτα με νέους εργαζόμενους, με γυναίκες, με μετανάστες. Δυναμώνουμε τον κοινό αγώνα ενάντια στα μονοπώλια, τις κυβερνήσεις και τις ιμπεριαλιστικές ενώσεις για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση. Έχουμε τη δύναμη γιατί η εργατική τάξη παράγει όλο τον πλούτο.

Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών

Νέα απεργία των ηθοποιών στα θέατρα στις 27 Δεκέμβρη για την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας

Στις 27 Δεκέμβρη οι ηθοποιοί που εργάζονται στα θέατρα ετοιμάζονται να κατέβουν ξανά από το «σανίδι», συνεχίζοντας τις απεργιακές τους κινητοποιήσεις για την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (ΣΣΕ).

Παλεύουν για ΣΣΕ που να κατοχυρώνει πληρωμένες πρόβες με πλήρη ασφαλιστική κάλυψη και αυξήσεις στους μισθούς. Η συμμετοχή στην απεργία του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών στις 5 Δεκέμβρη έφτασε στο 97%, αποδεικνύοντας ότι οι ηθοποιοί δεν κάνουν πίσω. Έκαναν την απεργία δική τους υπόθεση, αναδεικνύοντας τη δύναμη που υπάρχει στον οργανωμένο, συλλογικό αγώνα.

Μετά από 13 χρόνια χωρίς Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, η απαίτηση για συγκροτημένα και κατοχυρωμένα εργασιακά δικαιώματα είναι απολύτως δίκαιη και αναγκαία. Από το 2012, όταν υπογράφηκε η τελευταία ΣΣΕ στον κλάδο, οι απλήρωτες πρόβες έχουν γίνει καθεστώς. Η πλειοψηφία των ηθοποιών δεν έχει ένσημα για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, επίδομα ανεργίας ή σύνταξη, αφού αμείβεται και ασφαρίζεται μόνο όταν γίνονται παραστάσεις.

Απέναντί τους βρίσκονται οι μεγάλες εργοδοτικές ενώσεις του θεάτρου, ΠΕΘ και ΕΝΘΕΠΑ, που με διάφορα προσχήματα αρνούνται να ικανοποιήσουν τα δίκαια αιτήματα των ηθοποιών. Στόχος τους είναι να διατηρηθεί η εργασία χωρίς δικαιώματα, οι απλήρωτες πρόβες και η ανασφάλεια. Βρίσκουν στήριγμα στην πολιτική όλων των κυβερνήσεων, που με αντεργατικούς νόμους έχουν αποδομήσει τις Συλλογικές Συμβάσεις και έχουν μετατρέψει τον πολιτισμό σε πεδίο κερδοφορίας για λίγους.

Με τον αγώνα τους, οι ηθοποιοί ενώνουν τη φωνή τους με εργαζόμενους και σωματεία άλλων κλάδων που παλεύουν για την υπογραφή Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας. Αγώνες που γίνονται υπόθεση των σωματείων και των ίδιων των εργαζομένων στους χώρους δουλειάς τους, για ΣΣΕ που να βασίζονται στις πραγματικές τους ανάγκες, αποτελούν την καλύτερη απάντηση στην κατάπυση συμφωνία κυβέρνησης – εργοδοτών – ΓΣΕΕ για τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας.



ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΕΡΓΑΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΟΥ Ν. ΑΤΤΙΚΗΣ & ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΝΑΥΠΗΓΟΕΠΙΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ανακοίνωση για τη φημολογούμενη άφιξη του κρουαζιερόπλοιου Crown Iris, ιδιοκτησίας του IDF

Μετά τη διασταύρωση των πληροφοριών που υπήρχαν, ότι επίκειται η έλευση στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη για εκτεταμένες επισκευαστικές εργασίες και εργασίες συντήρησης στο μόλο της ΔΕΗ στο Κερατσίνι, το κρουαζιερόπλοιο **Crown Iris**, ιδιοκτησίας εταιρίας του IDF, συνεδρίασε εκτάκτως το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδικάτου μας για να εκτιμήσει την κατάσταση. Θυμίζουμε ότι το **Crown Iris** δεν είναι ένα κρουαζιερόπλοιο σαν όλα τα άλλα. **Ανήκει στον εγκληματικό Στρατό του κράτους δολοφόνου του Ισραήλ** που διεξάγει γενοκτονία εναντίον του ηρωικού παλαιστινιακού λαού, ο οποίος αγωνίζεται για να έχει ελευθερία, τη δική του πατρίδα.

Ο ισραηλινός Στρατός χρησιμοποιεί αυτό το κρουαζιερόπλοιο για να προσφέρει στιγμές «χαλάρωσης» στους Ισραηλινούς στρατιώτες πριν αυτοί επιστρέψουν για να συνεχίσουν το εγκληματικό τους έργο, δηλαδή να σφάζουν γυναίκες, παιδιά και αμάχους στη Γάζα!

Ξεκαθαρίζουμε προς πάσα κατεύθυνση ότι είναι ανεπιθύμητοι!

Να μην τολμήσουν να το φέρουν γιατί πολύ απλά δεν πρόκειται να πραγματοποιηθεί καμία επισκευαστική εργασία ή εργασία συντήρησης!

Καμία στήριξη τους μακελάρηδες. Στεκόμαστε, στεκόμαστε και θα στεκόμαστε αλληλέγγυοι στο δίκαιο και ηρωικό αγώνα του παλαιστινιακού λαού ως τη λευτεριά.

Καταγγέλλουμε τη διοίκηση του ΟΛΠ/ COSCO που ευθυγραμμιζόμενη με την κυβέρνηση της ΝΔ, την ίδια ώρα που διώχνει πλοία τα οποία ζητάνε να επισκευαστούν στην ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη με το πρόσχημα ότι δεν υπάρχουν χώροι, απορρίπτει αιτήσεις για παραχώρηση χώρου στο μόλο της ΔΕΗ στο Κερατσίνι για κατασκευές νέων πλοίων, με μεγάλη ταχύτητα και προθυμία έτρεξε να ικανοποιήσει το αίτημα του Ισραηλινού Στρατού και να του διαθέσει τον απαραίτητο χώρο.

Απαιτούμε να πάρουν τώρα πίσω την έγκριση για την παραχώρηση του χώρου στο Crown Iris και να τον διαθέσουν για τα εμπορικά πλοία τα οποία επιθυμούν να προχωρήσουν σε εκτεταμένες επισκευαστικές εργασίες και ταυτόχρονα να διαθέσουν τους χώρους που τους έχουν ζητηθεί στον μόλο της ΔΕΗ στο Κερατσίνι για τις νέες κατασκευές.

Καλούμε το εργατικό κέντρο Πειραιά, όλα τα σωματεία και κυρίως όσα εμπλέκονται με το λιμάνι, σε αγωνιστική επαγρύπνηση και σε κάθε περίπτωση να μην συμμετάσχουν καμία εργασία διευκόλυνσης στο συγκεκριμένο πλοίο στην προσπάθεια του να προσεγγίσει τους ντόκους της ναυπηγοεπισκευής.